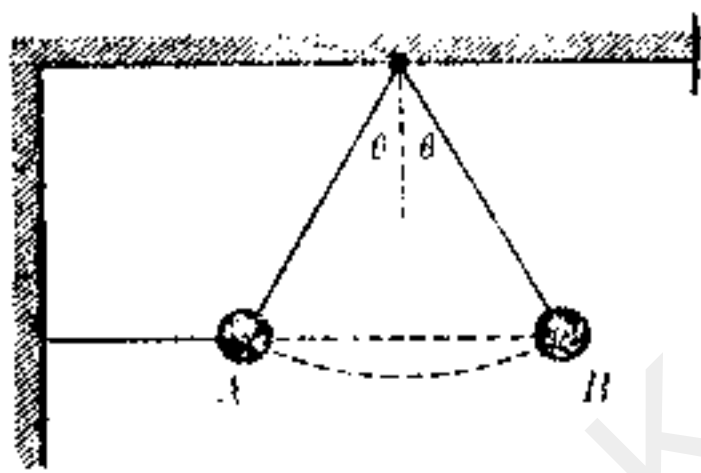

۳۹-۶ بمب افکنی با سرعت 180 m/sec در روی دایره‌ای در سطح قائم میچرخد (a) شعاع دایره چقدر باشد تا شتاب شعاعی آن از $7g$ تجاوز نکند. (b) در این حال وزنه 80 کیلو گرمی که در هواپیما واقع است، چقدر وزن دارد (هواپیما در پائین‌ترین نقطه مسیر است.)

۴۰-۶ سطل آبی که بطنایی بطول $2/5$ متر بسته شده، در سطح قائم دوران میکند. حداقل سرعت در پائین‌ترین نقطه چقدر باشد تا آب درون آن در بالاترین نقطه نریزد.

۴۱-۶ چرخ فلکی هرده ثانیه یک دور در سطح قائم بدور محور افقی میچرخد، فاصله شخصی که در آن نشسته از محور چرخش 5 m است. (a) اختلاف دو وزن ظاهری شخص را در بالاترین و پائین‌ترین نقطه بدست آورید. (b) هر گاه بخواهیم وزن ظاهری در بالاترین نقطه صفر باشد دستگاه چند دور در ثانیه بچرخد. (c) در این حال در پائین‌ترین نقطه، وزن ظاهری چقدر است. (d) هر گاه با همین سرعت در بالاترین نقطه طناب حامل صندلی پاره شود چه اتفاقی میافتد؟

شکل ۶-۲۵

۴۲-۶ گلوله‌ای در وضع A شکل ۸-۲۵ در حال تعادل است. نخ افقی را میسوزانیم گلوله بوضع B میرود. نسبت کشش طناب را در وضع A و B بدست آورید.

۴۳-۶ اغلب مردم میپرسند چه عاملی ماهواره را در مدار نگاهداشته و مانع سقوط آن میشود؟ (a) جواب شما در این مورد چیست؟ (b) این جواب در مورد ماه نیز صحیح است؟

۴۴-۶ زمان یک دوران ماهه اره‌ای به جرم m را که در اطراف زمین در شعاع 8000 km میچرخد بدست آورید. (جرم زمین $= 6 \times 10^{24} \text{ kg}$)

۴۵-۶ می‌خواهیم ماهواره‌ای در مدار استوائی دور زمین در ارتفاع 200 km در نقطه معین باشد فاصله آنرا از زمین پیدا کنید.

۴۶-۶ می‌خواهیم ماهواره‌ای را در ارتفاع 400 miles بالای سطح زمین در مدار دایره‌ای قرار دهیم. هر گاه راکت، ماهواره را با این ارتفاع برساند در آنجا چه مسأله‌ای بساید چه سرعتی بآن داده شود تا در مدار بماند شعاع زمین 3950 miles است.

۴۷-۶ ماهواره‌ای در مسیری به شعاع 7000 کیلو متر با سرعت 27400 km در حرکت است. (a) زمان یک دور آن و (b) شتاب نقل به روی مدار به اندازه است؟

۴۸-۶ هر گاه زمین طوری بچرخد که در استوا $\omega = 0$ شود طول مدت شبانروز چقدر است؟

۴۹-۶ وزن شخصی در استوا $m = 800$ است. اثر جاذبه زمین در این نقطه برای این شخص چه اندازه است؟

فصل هفتم

کار و انرژی

مقدمه

در شکل ۱-۷ خط منحنی مسیر، جسمی بجرم m را نشان داده است که در صفحه xy حرکت میکند و بر آیند نیروهای مؤثر بر آن $\mathbf{F}$ میباشد. در حین انتقال، ممکن است اندازه،

جهت و مقدار $\mathbf{F}$ تغییر کند. $\mathbf{F}$ را بدو مؤلفه $\mathbf{F}_s$

مماس بر مسیر و $\mathbf{F}_n$ قائم بر مسیر، تجزیه میکنیم.

مؤلفه $\mathbf{F}_n$ که بر $\mathbf{v}$ بردار سرعت عمود است

نیروی جذب بمرکز و تنها اثر آن تغییر جهت

سرعت است در حالیکه اثر $\mathbf{F}_s$ تغییر اندازه سرعت

میباشد.

هر گاه s فاصله متحرک m از نقطه اختیاری

O واقع بر منحنی باشد در حالت کلی $\mathbf{F}_s$ تابع

s است بنابراین قانون دوم نیوتون میتوان نوشت:

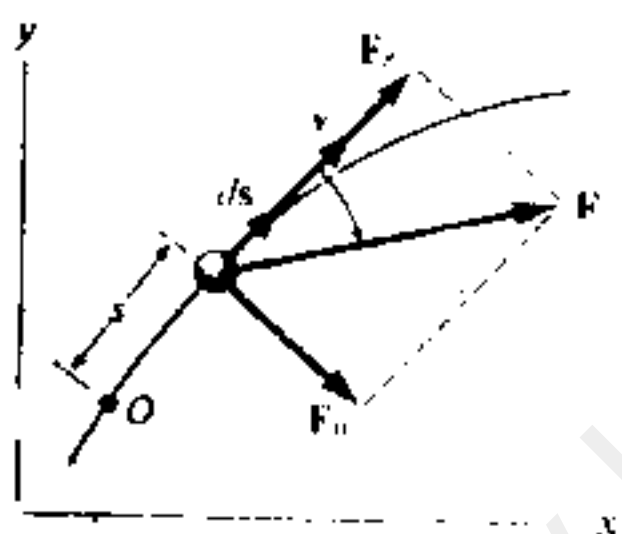
$$F_s = m \frac{dv}{dt}$$

چون F_s تابعی از s است میتوان نوشت:

$$\frac{dv}{dt} = \frac{dv}{ds} \cdot \frac{ds}{dt} = v \frac{dv}{ds}$$

و از آنجا:

$$F = m v \frac{dv}{ds}$$

شکل ۱-۷ مسیر یک نقطه مادی در صفحه xy است

و یا :

$$F_s ds = mvdv$$

هر گاه بازاء $s = s_1$ و $s = s_2$ و $v = v_1$ و $v = v_2$ باشد انتگرال طرفین رابطه بالا چنین بدست میاید :

$$\int_{s_1}^{s_2} F ds = \int_{v_1}^{v_2} mvdv \quad (۱-۷)$$

اما انتگرال طرف چپ برابر کار W است که نیروی F در فاصله s_1 و s_2 انجام میدهد یعنی :

$$W = \int_{s_1}^{s_2} F_s(s) ds$$

واضح است که این انتگرال، بشرطی قابل محاسبه است که مؤلفه F_s بصورت تابعی از s در دست باشد و یا F_s و s هر دو بصورت تابعی از یک متغیر دیگر معلوم باشند. انتگرال سمت راست فرمول قابل محاسبه است.

$$\int_{v_1}^{v_2} mvdv = \frac{1}{2}mv_2^2 - \frac{1}{2}mv_1^2$$

نصف حاصلضرب جرم دره جذور سرعت یک جسم را انرژی جنبشی آن جسم مینامند و آنرا به E_K نمایش میدهند یعنی :

$$E_K = \frac{1}{2}mv^2$$

بنابراین فرمول ۱-۷ را میتوان چنین نوشت :

$$W = E_{K2} - E_{K1} \quad (۲-۷)$$

یعنی کار برآیند نیروهای وارد بر یک نقطه مسادی، برابر تغییر انرژی جنبشی آن است. این بیان را قضیه کار - انرژی مینامند. اینک درباره مفهوم کار و انرژی جنبشی به تفصیل بیشتر صحبت میکنیم.

۲-۷ ، کار

در زبان عامیانه ، کار بهر نوع فعالیت اعم از بدنی یا ذهنی اطلاق میشود . اما در

فیزیک مفهوم کار معنای محدودتری دارد. کار فیزیکی موقعی صورت میگیرد که نیروی بر جسمی وارد آمده آنرا جابجا کند و در حین جابجائی، همواره نیروی مؤثر مؤلفه‌ای در امتداد مسیر داشته باشد. هر گاه این مؤلفه و حرکت هم جهت باشند کار انجام شده مثبت و اگر مختلف‌الجهت باشند منفی است. هر گاه امتداد نیرو بر تغییر مکان عمود باشد اندازه مؤلفه منطبق بر مسیر، صفر و کار انجام شده برابر صفر است.

بنابراین در موقع بالا رفتن یک جسم از سطح زمین، نیروئی که باعث بالا رفتن جسم میشود کار مثبت انجام میدهد. وقتی قتری کشیده میشود کار نیروئی که باعث کشیده شدن فنر میشود مثبت است و نیز نیروئی که باعث تراکم گازی میشود کار مثبت انجام میدهد. برعکس کار نیروی وزن جسم (که روی پائین اثر میکند) هنگام بالا رفتن آن منفی است، زیرا مؤلفه مماسی نیرو (که در اینحال همان وزن جسم است) و تغییر مکان مختلف‌الجهت هستند. وقتی جسمی بر روی سطحی می‌لغزد، کار نیروی اصطکاک مؤثر بر جسم همیشه منفی است. زیرا همیشه اصطکاک در خلاف جهت حرکت بر جسم اثر میکند. نیروی اصطکاک مؤثر بر یک سطح ثابت کاری انجام نمی‌دهد زیرا این نیرو جابجا نمی‌شود. با وجود اینکه نگاه داشتن بار توسط عضلات عملی مشکل و پرهزینه است، معذالک چون جابجائی وجود ندارد کار صفر است. وقتی شخصی باری بر پشت دارد و در سطح افقی جابجا میشود، کاری انجام نمی‌دهد چه وزن بار بر جابجائی عمود است و بالاخره وقتی جسمی روی سطح افقی حرکت میکند. نیروی قائم وارده از سطح بر جسم نیز کاری انجام نمی‌دهد. همچنین کار نیروی جذب بمرکز در حرکت دورانی صفر است.

واحد کار در دستگاه mks یک نیوتون متر (n.m) است که ژول (J) نامیده میشود. واحد کار در سیستم cgs ارگ است و برابر است با یک دین سانتیمتر dyne.cm. چون هر متر برابر ۱۰^۷ cm و هر نیوتون برابر ۱۰^۵ دین است نتیجه میگیریم که:

$$1J = 1n \cdot m = 10^5 \text{ dynes} \times 10^2 = 10^7 \text{ dyne} \cdot \text{cm} = 10^7 \text{ ergs}$$

در دستگاه انگلیسی واحد کار فوت پوند (ft.lb) است. داریم:

$$1J = 0.7376 \text{ ft} \cdot \text{lb} \quad 1 \text{ ft} \cdot \text{lb} = 1/356 J$$

فرمول کار را بصورت‌های مختلفی میتوان نوشت: هر گاه θ زاویه بین $\mathbf{F}$ و $d\mathbf{s}$ باشد اندازه مؤلفه مماسی $F \cos \theta$ برابر است با $F \cos \theta$ بنابراین:

$$W = \int_{s_1}^{s_2} F \cos \theta ds = \int_{s_1}^{s_2} F \cos \theta ds$$

در فصل اول درباره جمع و تفریق برداری و در فصل سوم در باره حاصلضرب برداری

دو بردار صحبت کردیم. از تعریف کار میتوان تعریف حاصلضرب عددی دو بردار را نتیجه گرفت. بنا بر تعریف، حاصلضرب عددی scalar دو بردار $\mathbf{A}$ و $\mathbf{B}$ برابر است با حاصلضرب اندازه $\mathbf{A}$ در تصویر $\mathbf{B}$ بر امتداد $\mathbf{A}$. هر گاه زاویه بین $\mathbf{A}$ و $\mathbf{B}$ برابر θ باشد حاصلضرب اسکالر (که حاصلضرب نقطه‌ای نیز نامیده میشود) آندو برابر است با:

$$\mathbf{A} \cdot \mathbf{B} = AB \cos \theta$$

واضح است که $\mathbf{A} \cdot \mathbf{B} = \mathbf{B} \cdot \mathbf{A}$ و بر مبنای این تعریف داریم:

$$W = \int_{s_1}^{s_2} \mathbf{F} \cdot d\mathbf{s}$$

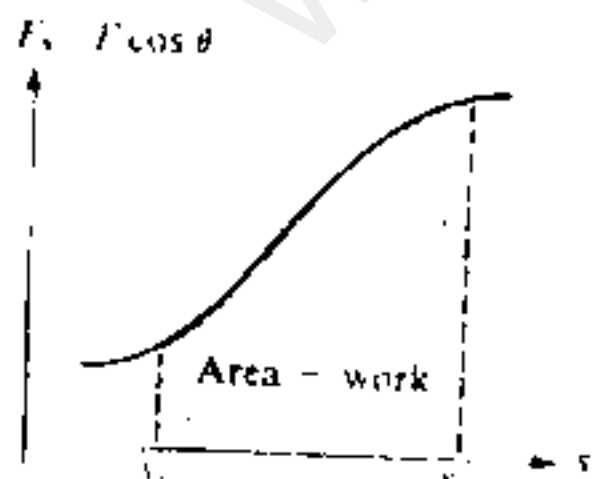
هر گاه اندازه F و زاویه بین امتداد آن با مسیر، ثابت باشد $F \cos \theta$ ثابت است و از انتگرال بیرون می‌آید و در اینحال، چنانچه مسافت طی شده را در فاصله s_1 و s_2 برابر s فرض کنیم ($s_1 = 0$ و $s_2 = s$) خواهیم داشت:

$$W = \int_0^s F \cos \theta ds = F \cos \theta \int_0^s ds = (F \cos \theta) s$$

هر گاه نیرو ثابت و هم امتداد با تغییر مکان باشد (هم جهت یا مخالف جهت) θ برابر صفر یا 180° و $\cos \theta = \pm 1$ است لذا داریم:

$$W = \pm F \cdot s$$

و در این حالت خاص میتوان گفت و کار برابر حاصلضرب نیرو در تغییر مکان است و ولی باید در نظر داشت که در حالت کلی تعریف کار بصورت زیر فرموله میشود.

شکل ۲-۲. کار برابر سطح زیر منحنی $F \cos \theta$ بر حسب s است

$$W = \int_{s_1}^{s_2} \mathbf{F} \cdot d\mathbf{s} = \int_{s_1}^{s_2} F \cos \theta ds \quad (2-7)$$

در آنچه گفتیم $\mathbf{F}$ برآیند نیروهای خارجی وارد بر جسم فرض شد. لازم است کار

نیروی معینی را که بر جسمی اثر میکند نیز بتوانیم بدست آوریم. کار هر نیرو را میتوان از روی تعریف کلی کار که در فرمول ۳-۷ فرموله شده است محاسبه نمود و چون کار کمیت اسکالراست، پس از محاسبه کار هر یک از نیروها میتوان آنها را با هم جمع نمود.

هر گاه $F \cos \theta$ را بعنوان تابعی از s بتوان مطابق شکل ۲-۷ بصورت یک منحنی نمایش داد، کار در فاصله s_1 تا s_2 برابر سطح زیر منحنی $F \cos \theta$ بر حسب s است که بین دو خط قائم بطول های s_1 و s_2 محدود باشد.

مثال ۱ - در شکل ۳-۷ صندوقی نشان داده شده است که با نیروی P زاویه θ با

افق دارد در امتداد افقی کشیده میشود. نیروهای دیگر که بر آن اثر میکنند w وزن جسم

و N نیروی قائم وارده از تکیه گاه و f نیروی اصطکاک است. کار هر یک از نیروها را هنگام جابجائی s (بطرف راست) بدست آورید. مؤلفه $P \cos \theta$ در امتداد حرکت برابر است با $P \cos \theta$ و کار این نیرو برابر است با:

$$W_p = (P \cos \theta) \cdot s$$

نیروهای w و N هر دو بر مسیر حرکت عمود اند بنابراین کار انجام شده توسط آنها صفر است. یعنی

$$W_w = 0 \quad W_N = 0$$

چون نیروی اصطکاک در خلاف جهت حرکت ممتد است، بنابراین کار انجام شده توسط آن منفی است یعنی:

$$W_f = -fs$$

چون کار کمیتی عددی است پس کار کل W برابر مجموع این کارهاست یعنی:

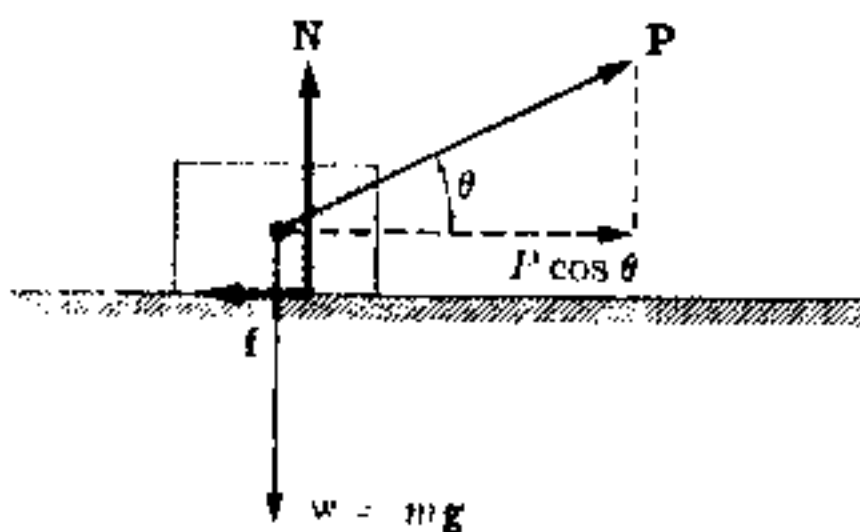
$$W = W_p + W_w + W_N + W_f = (P \cos \theta) \cdot s + 0 + 0 + f \cdot s = (P \cos \theta - f) s$$

اما $P \cos \theta - f$ بر آینه نیروهای وارد بر جسم است بنابراین کار کل انجام شده توسط

هر یک از نیروها برابر کار انجام شده توسط برآینه نیروهای وارد بر جسم است.

فرض کنیم $w = 1000 \text{ n}$ و $P = 5000 \text{ n}$ و $f = 1500 \text{ n}$ و $\theta = 37^\circ$ و

$s = 20 \text{ m}$ باشد داریم:

شکل ۳-۷ جسمی واقع بر سطح افقی با نیروی P که با افق زاویه θ بسازد بطرف راست کشیده میشود.

$$W_p = (P \cos \theta) \cdot s = 500 \text{ n} \times 0.78 \times 20 \text{ m} = 8000 \text{ J}$$

$$W_f = -f \cdot s = -150 \text{ n} \times 20 \text{ m} = -3000 \text{ J}$$

$$W = W_p + W_f = 5000 \text{ J}$$

و بعنوان امتحان میتوان معلوم کرد که کار برآیند

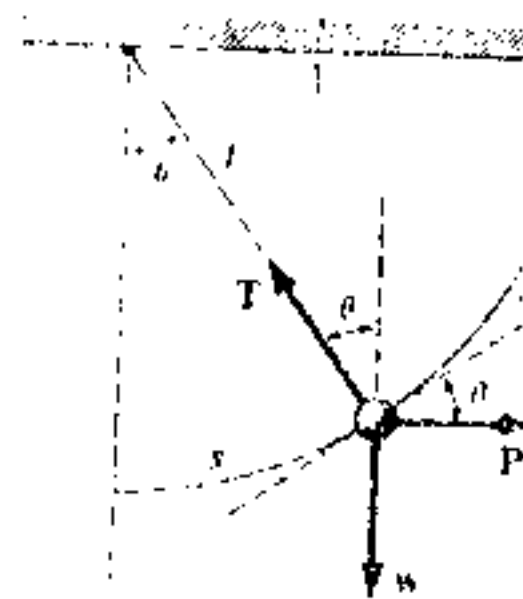
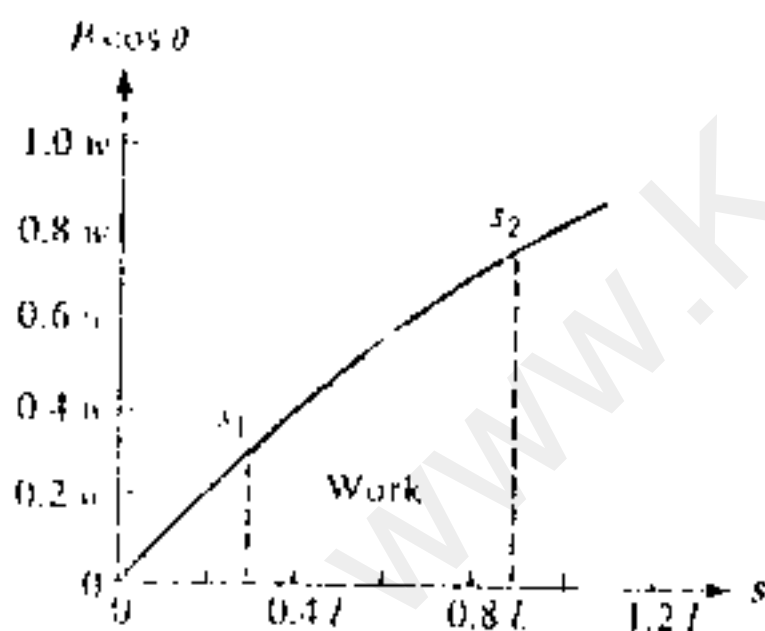
$$W = (P \cos \theta - f) \cdot s = (400 \text{ n} - 150 \text{ n}) \times 20 \text{ m} = 5000 \text{ J}$$

مثال ۴- جسمی بوزن w بطناهی بطول l (شکل ۷-۴) آویزان است. نیروی متغیر P افقی که ابتدا صفر است و بتدریج افزایش می‌یابد، آنرا بطرف راست میکشد (بطوریکه همیشه تعادل جسم برقرار است). کار انجام شده را وقتی زاویه انحراف θ شود، بدست آورید.

چون جسم بحال تعادل است، بنابراین برآیند نیروهای افقی مؤثر بر جسم صفر

است یعنی:

$$P = T \sin \theta$$

شکل ۷-۴، نیروی متغیر P افقی بر جسم کوچکی در فاصله صفر تا s اثر میکند

شکل ۷-۵، کار نیروی P وقتی نقطه اثر آن از $l/3$ تا $8l/9$ تغییر میکند برابر سطح دایره منحنی است.

وقتی برآیند نیروهای قائم وارد بر جسم را صفر فرض کنیم داریم:

$$w = T \cos \theta$$

واز تقسیم آن دو، بریکدیگر نتیجه میشود:

$$P = w \tan \theta$$

نقطه اثر P در روی قوس s نوسان میکند. چون $s = l\theta$ است پس $ds = l d\theta$ و داریم :

$$W = \int P ds = \int P \cos\theta ds = \int_0^\theta w \tan\theta \cos\theta l d\theta = wl \int_0^\theta \sin\theta d\theta$$

$$= wl(1 - \cos\theta) \quad (4-7)$$

در شکل ۵-۷ منحنی $P \cos\theta$ (که برابر $w \sin\theta$ است) بر حسب $s (= l\theta)$ رسم شده است. کار در هر فاصله برابر سطح زیر منحنی است. در این شکل از $s_1 = 0.31$ تا $s_2 = 0.91$ کار بصورت سطح زیر منحنی نمایش داده شده است.

۳-۷، انرژی جنبشی

انرژی جنبشی یک جسم مانند کار، یک کمیت اسکالر است. انرژی جنبشی یک جسم متحرک تنها تابع اندازه سرعت آن (تندی آن) است و به امتداد جهت و نحوه پیدا شدن سرعت در جسم بستگی ندارد.

بر طبق قضیه کار - انرژی تغییر انرژی جنبشی یک جسم فقط تابع $W = \int \mathbf{F} \cdot d\mathbf{S}$

است ولی تابع اندازه‌های F و ds بطور مجزا نیست؛ مثلاً اگر جابجائی زیاد و نیرو کم و بالعکس جابجائی کم و نیرو زیاد باشد ولی حاصلضرب نیرو و تغییر مکان برابر باشند، تغییر انرژی جنبشی ثابت خواهد ماند. هر گاه m و v_1 و v_2 معلوم باشند میتوان کار برآیند نیروهای وارد بر جسم را حساب کرد، بدون اینکه بدانیم اندازه این برآیند یا اندازه تغییر مکان آن چقدر است.

هر گاه کار برآیند نیروها مثبت باشد، انرژی جنبشی ثانویه جسم بیشتر از انرژی جنبشی اولیه آن است. یعنی انرژی جنبشی افزایش می‌یابد و اگر کار مزبور منفی باشد انرژی جنبشی کاهش خواهد یافت. اگر کار صفر باشد انرژی جنبشی ثابت میماند.

در محاسبه انرژی جنبشی، باید در انتخاب واحدهای حرم و سرعت، دقت خاص مبذول شود. در دستگاه cgs حرم بر حسب گرم و سرعت بر حسب cm/sec و در دستگاه mks حرم بر حسب kgm و سرعت بر حسب m/sec سنجیده میشود. در دستگاه صنعتی انگلیسی m بر حسب slug و v بر حسب ft/sec است. انرژی در سه دستگاه مذکور بترتیب بر حسب

$$ftlb = slug \frac{ft^2}{sec^2} \quad \text{و} \quad joule = kgm \cdot \left(\frac{m}{sec}\right)^2 \quad \text{و} \quad erg = gm \cdot \left(\frac{cm}{sec}\right)^2$$

بدست می‌آید.

azar

$$\text{Kgm} \cdot \frac{\text{m}^2}{\text{sec}^2} = \frac{\text{newton}}{\text{m/sec}^2} \times \frac{\text{m}^2}{\text{sec}^2} = \text{newton} \times \text{m} = \text{Joule}$$

و با همین ترتیب :

$$\text{gm} \cdot \frac{\text{cm}^2}{\text{sec}^2} = \frac{\text{dyne}}{\text{cm/sec}^2} \times \frac{\text{cm}^2}{\text{sec}^2} = \text{dyne} \cdot \text{cm} = \text{erg}$$

$$\text{slug} \frac{\text{ft}^2}{\text{sec}^2} = \frac{\text{lb}}{\text{ft/sec}^2} \times \frac{\text{ft}^2}{\text{sec}^2} = \text{ft lb}$$

مثال - بشکل ۷-۱ مراجعه کنید. مقادیر عددی در آخر مثال ۱ ذکر شده است. کار کل نیروهای خارجی مؤثر بر جسم ۵۰۰۰ ج است. پس ازدیاد انرژی جنبشی جسم نیز ۵۰۰۰ خواهد بود. فرض کنیم $v_1 = 4 \text{ m/sec}$ باشد انرژی جنبشی اولیه برابر است با:

$$E_{k1} = \frac{1}{2} m v_1^2 = \frac{1}{2} \times \frac{1000 \text{ n}}{10 \text{ m/sec}^2} \times 16 \frac{\text{m}^2}{\text{sec}^2} = 800 \text{ ج}$$

برای پیدا کردن سرعت ثانویه جسم ابتدا باید شتاب را محاسبه نمود.

$$a = \frac{F}{m} = \frac{400 \text{ n} - 150 \text{ n}}{\frac{1000 \text{ n}}{10 \text{ m/sec}^2}} = 2.5 \text{ m/sec}^2$$

پس خواهیم داشت :

$$v_2^2 = v_1^2 + 2as = 16 \text{ m}^2/\text{sec}^2 + 2 \times 2.5 \text{ m/sec}^2 \times 20 \text{ m} = 116 \text{ m}^2/\text{sec}^2$$

و انرژی جنبشی در حالت دوم چنین بدست میآید.

$$E_{k2} = \frac{1}{2} \times \frac{1000 \text{ n}}{10 \text{ m/sec}^2} \times 116 \text{ m}^2/\text{sec}^2 = 5800 \text{ ج}$$

و چنانکه دیده میشود تغییر انرژی جنبشی برابر ۵۰۰۰ ژول است. (در حل این مثال $g = 10 \text{ m/sec}^2$ فرض شده است)

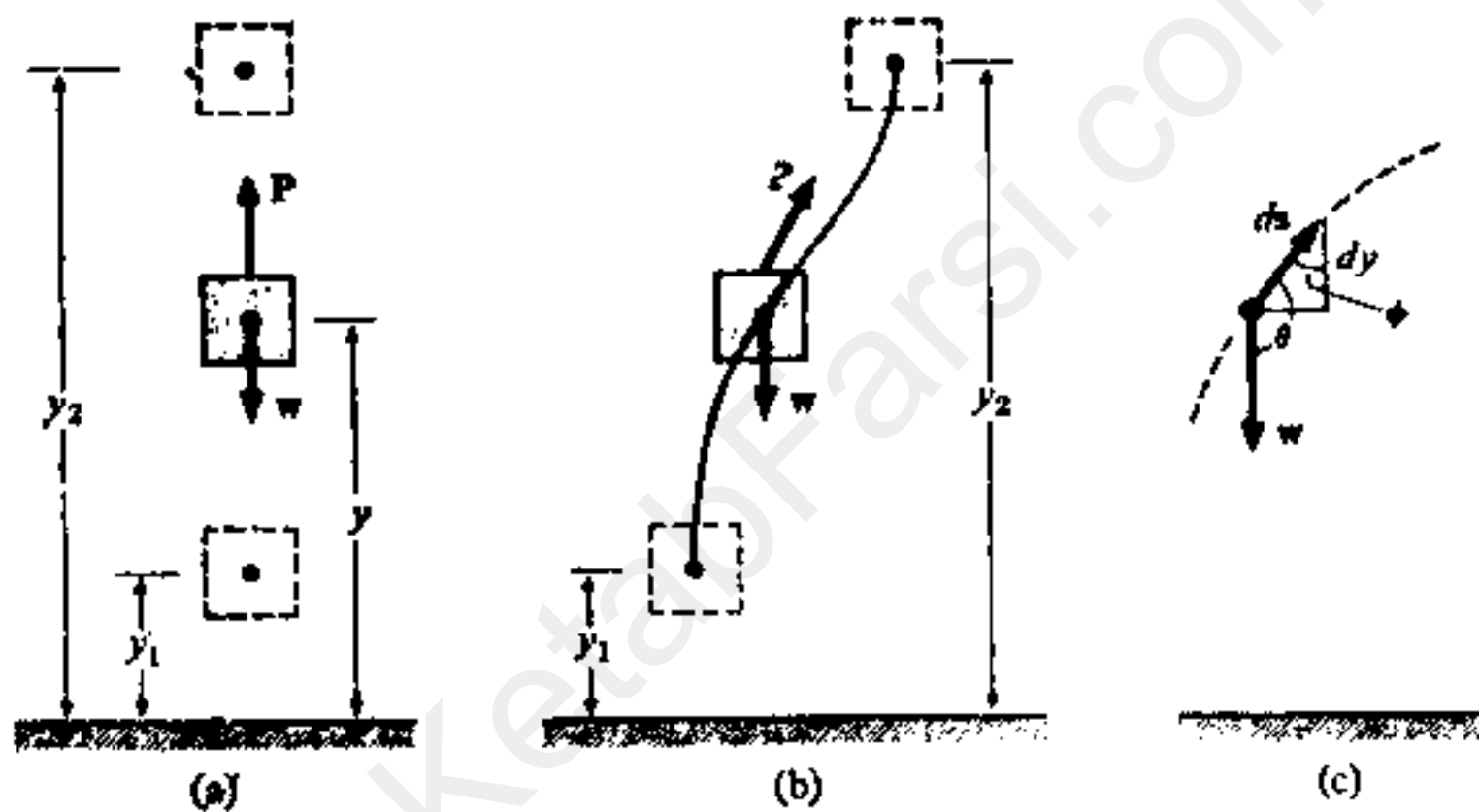
۷-۴ ، انرژی پتانسیل ثقلی

فرض کنیم مطابق شکل ۷-۶ (a) جسمی بجرم m ($w = mg$) که مرکز ثقل آن در ارتفاع y_1 واقع است. در امتداد قائم حرکت کرده با ارتفاع y_2 میرسد (سطح مبده

اختیاری است) در اینجا از تغییرات g بر حسب ارتفاع صرف نظر میکنیم. نیروی وزن w در امتداد قائم و روپائین بر جسم اثر میکند. P را برآیند نیروهای خارجی وارد بر جسم و W' را کار این نیروها فرض میکنیم. جهت w مخالف جهت جابجایی است و کار انجام شده توسط آن برابر است با:

$$(۵-۷) \quad W_{\text{grav.}} = -w(y_2 - y_1) = -(mgy_2 - mgy_1)$$

[دانشجویان باید بتوانند برای یکدیگر استدلال کنند که اعم از اینکه جهت تغییر مکان جسمی در امتداد قائم رو پیالا یا روبه پائین باشد کار نیروی وزن یعنی: $-mg(y_2 - y_1)$ منفی است.]

شکل ۶-۷. کار نیروی وزن w جسمی که در میدان ثقل از نقطه‌ای بنقطه دیگر منتقل میشود.

حال فرض کنیم جسمی که در ارتفاع y_1 است بر روی مسیر غیر مشخص حرکت کرده به نقطه دیگری که ارتفاع آن y_2 است برسد. [شکل ۶-۷ (b)] در قسمت (c) شکل قطعه بینهایت کوچکی از مسیر را بزرگ نشان داده‌اند. کار نیروی وزن برابر است با:

$$W_{\text{grav.}} = \int_{s_1}^{s_2} w \cos \theta ds$$

هر گاه φ زاویه ds با امتداد قائم (جزء بینهایت کوچک امتداد قائم را dy مینامیم) باشد. خواهیم داشت: $dy = ds \cos \theta$ و چون $\theta = 180^\circ - \varphi$ است خواهیم داشت:

$$\cos\varphi = -\cos\theta \quad \cos\theta ds = -dy$$

و از آنجا :

$$W_{\text{grav.}} = - \int_{y_1}^{y_2} w dy = -w(y_2 - y_1) = -mg(y_2 - y_1) \quad (6-7)$$

بنابراین کار نیروی وزن فقط بوضع ابتدائی و انتهائی جسم بستگی داشته تابع مسیر نیست. هرگاه این دو نقطه یعنی ابتدا و انتهای مسیر در یک ارتفاع از سطح مبده باشند کار انجام شده توسط نیروی وزن صفر است.

از آنجا که کار کل برابر تغییر انرژی جنبشی جسم است پس داریم :

$$W' + W_{\text{grav.}} = E_{k_2} - E_{k_1} \quad W' - (mgy_2 - mgy_1) = \\ = \left(\frac{1}{2}mv_2^2 - \frac{1}{2}mv_1^2 \right)$$

مقادیر $\frac{1}{2}mv_2^2$ و $\frac{1}{2}mv_1^2$ فقط تابع تندی انتهائی و اولیه جسم است و مقادیر mgy_2 و mgy_1 فقط تابع ارتفاع ثانویه و اولیه جسم میباشد. بنابراین هرگاه مقادیر mgy_2 و mgy_1 را از طرف «کار» بطرف «انرژی» منتقل کنیم داریم :

$$W' = \left(\frac{1}{2}mv_2^2 - \frac{1}{2}mv_1^2 \right) + (mgy_2 - mgy_1) \quad (7-7)$$

در سمت چپ فرمول فوق فقط کار نیروی $\mathbf{P}$ بجای مانده است و در سمت راست، عباراتی وجود دارند که فقط تابع کمیات مربوط به انرژی (تندی - ارتفاع) اولیه و انتهائی جسم میباشد و به هیچوجه بامسیر طی شده توسط جسم رابطه ای ندارند. کمیت mgy یعنی حاصلضرب وزن جسم در ارتفاع آن از سطح مبده را انرژی پتانسیل ثقلی نامیده آنرا با E_p نمایش میدهم

$$E_p = mgy$$

ثقلی

(7-8)

پراقتز اول سمت راست فرمول 7-7 تغییر انرژی جنبشی و پراقتز دوم تغییر انرژی پتانسیل ثقلی است. میتوان فرمول 7-7 را بصورت زیر نوشت :

$$W' = \left(\frac{1}{2} m v_2^2 + m g y_2 \right) - \left(\frac{1}{2} m v_1^2 + m g y_1 \right) \quad (9-7)$$

مجموع انرژی جنبشی و پتانسیل جسم را انرژی مکانیکی جسم مینامیم. پراتزاول سمت راست فرمول ۹-۷ انرژی مکانیکی ثانویه جسم و پراتز دوم انرژی مکانیکی اولیه آن میباشد. بنابراین میتوان گفت: کار کلیه نیروهای خارجی غیر وزن، که بر جسم اثر میکنند برابر تغییر انرژی مکانیکی جسم است. هرگاه W' مثبت باشد انرژی مکانیکی افزایش و چنانچه منفی باشد کاهش می‌یابد.

در حالت خاصی که تنها نیروی مؤثر بر جسم، نیروی وزن است کار W' صفر و فرمول ۹-۷ بصورت زیر درمی‌آید:

$$\frac{1}{2} m v_2^2 + m g y_2 = \frac{1}{2} m v_1^2 + m g y_1$$

در اینحال انرژی مکانیکی کل ثابت مانده است یعنی دوام و بقاء دارد. این، حالت خاصی از اصل بقاء انرژی مکانیکی است.

مثال ۱- مردی توپی بوزن $1n$ را بجال سکون در دست دارد. آنرا در امتداد قائم بطرف بالا پرتاب میکند. دست این مرد 75 سانتیمتر توپ را رانده آنرا پرتاب میکند. سرعت توپ در حین خروج از دست شخص $15 \frac{m}{sec}$ است. بر اساس قضیه کار - انرژی درباره

حرکت این توپ بحث کنید. $\left(g = 10 \frac{m}{sec^2} \right)$ فرض میشود.

ابتدا درباره مرحله پرتاب بحث میکنیم. سطح مبدأ را وضع اولیه توپ میگیریم. پس $E_{k1} = 0$ و $E_{p1} = 0$ نقطه (۲) را در نقطه‌ای می‌گیریم که توپ از دست شخص خارج میشود خواهیم داشت:

$$E_{p2} = m g y_2 = 1n \times 0.75m = 0.75j$$

$$E_{k2} = \frac{1}{2} m v_2^2 = \frac{1}{2} \times \frac{1n}{10 \frac{m}{sec^2}} \times \left(\frac{15m}{sec} \right)^2 = 11.25 \text{ ژول}$$

فرض کنیم $\mathbf{p}$ نیروی وارده از دست شخص بر توپ و W' کار این نیرو باشد. بنابراین W' برابر مجموع تغییرات انرژی جنبشی و پتانسیل جسم است یعنی برابر است با:

$$11.25j + 0.75j = 12j$$

هر گاه نیروی P در تمام مدت پرتاب ثابت فرض شود داریم :

$$W' = P(y_2 - y_1)$$

و از آنجا نیروی P چنین بدست میآید :

$$P = \frac{W'}{y_2 - y_1} = \frac{۱۲ \text{ J}}{۰.۷۵ \text{ m}} = ۱۶ \text{ N}$$

اما بهرحال اعم از اینکه P ثابت باشد یا نباشد کار آن برابر ۱۲ ژول است . اینک درحالتی بحث میکنیم که توپ از دست شخص خارج شده است. هر گاه مقاومت هوا ناچیز باشد تنها نیروی مؤثر بر جسم $w = mg$ است و انرژی مکانیکی کل، ثابت میماند. هر گاه سطح مبداء جدید را سطح 0 خروج توپ از دست شخص، فرض کنیم محاسبات آسانتر است. این نقطه را نقطه (۱) فرض میکنیم خواهیم داشت :

$$E_{k_1} = ۱۱/۲۵ \text{ J} \quad E_{p_1} = ۰$$

$$E_{k_1} + E_{p_1} = ۱۱/۲۵ \text{ J}$$

یعنی انرژی کل مکانیکی همان $۱۱/۲۵$ ژول است . فرض کنیم بخواهیم تندی جسم را در ارتفاع $۶/۲۵ \text{ m}$ بالای سطح مبداء پیدا کنیم . انرژی پتانسیل جسم در این ارتفاع برابر $۶/۲۵$ ژول است (چرا؟) لذا انرژی جنبشی آن ۵ ژول خواهد بود. تندی آن چنین بدست میآید :

$$\frac{1}{2} mv^2 = E_k \quad \text{و} \quad v = \pm \sqrt{2E_k/m} = \pm ۱۰ \text{ m/sec}$$

علامت $\pm$ مدلل میدارد که جسم از این نقطه دوبار عبور میکند، یکی موقع بالارفتن و دیگری موقع پائین آمدن . انرژی پتانسیل جسم در هر دو حال در این سطح مقدار یست ثابت لذا انرژی جنبشی و در نتیجه تندی آن در این سطح، ثابت خواهد بود. در موقع بالا رفتن علامت تندی مثبت و در موقع پائین آمدن منفی است .

میخواهیم معین کنیم که جسم حداکثر تا چه ارتفاعی بالا میرود. در نقطه اوج، انرژی پتانسیل (نسبت به سطح مبداء دوم) $۱۱/۲۵$ ژول و انرژی جنبشی برابر صفر است (چه $v = ۰$) باسانی معلوم میشود که جسم تا ارتفاع $۱۱/۲۵ \text{ m}$ بالاتر از نقطه پرتاب صعود میکند هر گاه سؤال شود که در ارتفاع ۲۰ m تندی جسم چقدر است جواب ما این است که چون حداکثر انرژی $۱۱/۲۵$ ژول است و انرژی لازم برای اینکه جسم با ارتفاع ۲۰ m برسد

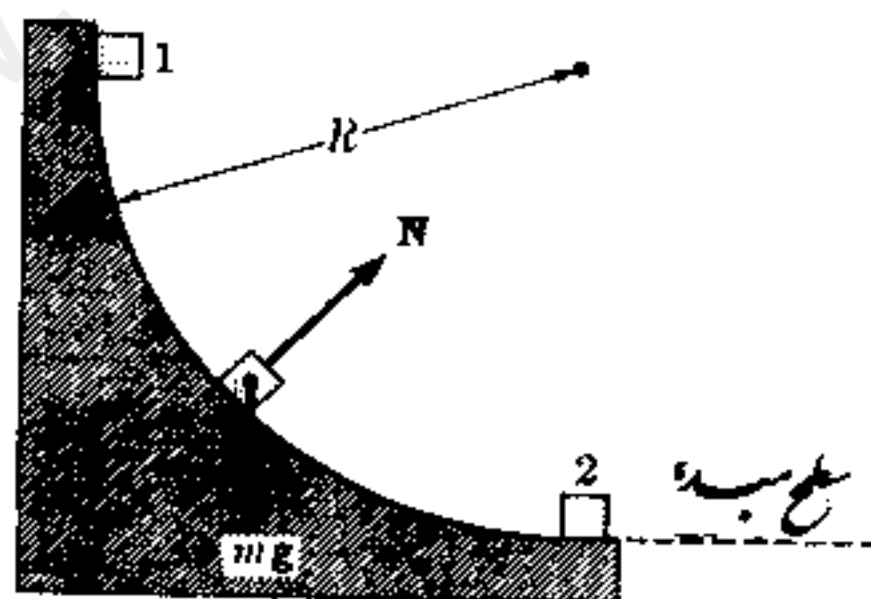
برابر 20 J است پس جسم، انرژی لازم برای رسیدن باین ارتفاع را ندارد .
مثال ۴- جسمی بر مسیر ربع دایره‌ای مطابق شکل ۷-۷ لغزیده پائین می‌آید .
 هر گاه نیروی اصطکاک وجود نداشته باشد تندی جسم را در انتهای مسیر بدست آورید .
 حرکت این جسم عیناً مانند حرکت جسمی است که به طنابی به طول R آویزان باشد، آنرا
 بالا آورده وقتی طناب بحال افقی قرار گرفت جسم را رها کنیم (انتهای دیگر طناب مفروض
 در نقطه O ثابت است) .

در اینجا نمیتوان از معادله حرکت باشتاب ثابت استفاده نمود. (زیرا شیب سطح
 تکیه گاه ثابت نیست بلکه تدریجاً کم شده بصفر میرسد) هر گاه اصطکاک نباشد نیروی مؤثر
 بر جسم علاوه بر وزن، نیروی N است که از طرف سطح تکیه گاه بر جسم وارد میشود. امتداد
 این نیرو همواره بر سطح عمود است. لذا کار انجام شده توسط آن برابر صفر است. هر گاه
 نقطه بالائی را (۱) و نقطه پائینی را (۲) و سطح مبدا را نیز در نقطه (۲) فرض کنیم داریم
 $y_1 = R$ و $y_2 = 0$ لذا میتوان نوشت :

$$E_{k_2} + E_{p_2} = E_{k_1} + E_{p_1}$$

$$\frac{1}{2} m v_2^2 + 0 = 0 + mgR$$

$$v_2 = \pm \sqrt{2gR}$$

شکل ۷-۶ جسمی که بر مسیر منحنی بدون اصطکاک بی‌این می‌لغزد

یعنی مثل این است که جسم، از ارتفاع R سقوط کرده است (اکنون مفهوم $\pm$ چیست؟)
 هر گاه $R = 1 \text{ m}$ فرض شود خواهیم داشت :

$$v = \pm \sqrt{2 \times 9.8 (\text{m/sec}^2) \times 1 \text{ m}} = \pm 4.43 \text{ m/sec}$$

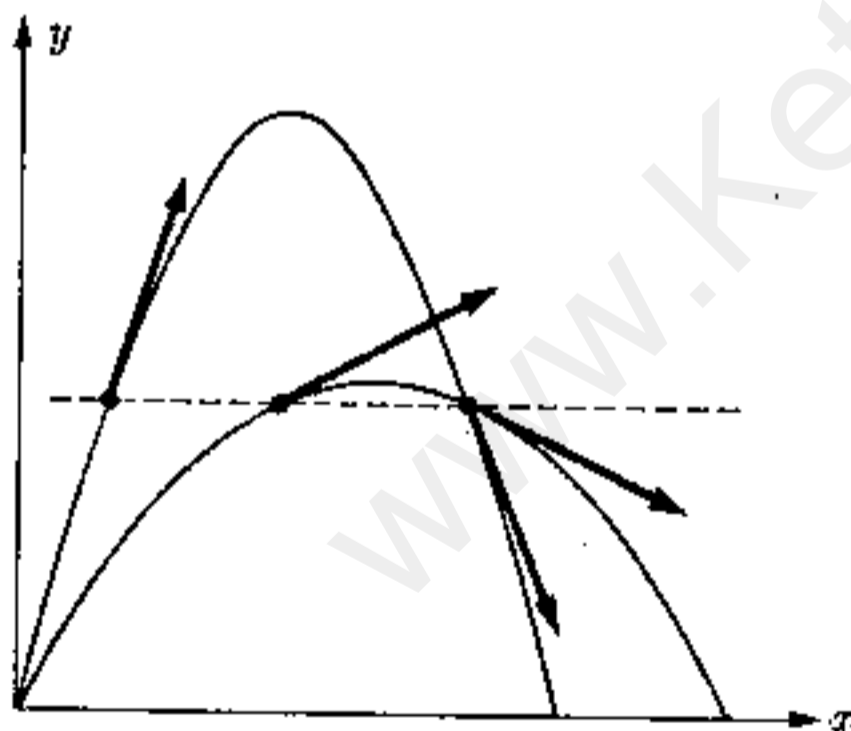
مثال ۳- فرض کنیم جسمی بجرم 0.5 kgm روی ربع دایره‌ای به شعاع 1 m نظیر مثال قبل پائین بلغزد ولی در انتهای مسیر سرعت آن 3 m/sec شود کار نیروی اصطکاک مؤثر بر جسم را پیدا کنید.
در این حالت $W' = W_f$ خواهیم داشت :

$$W_f = \left(\frac{1}{2} m v_2^2 - \frac{1}{2} m v_1^2 \right) + (mgy_2 - mgy_1) =$$

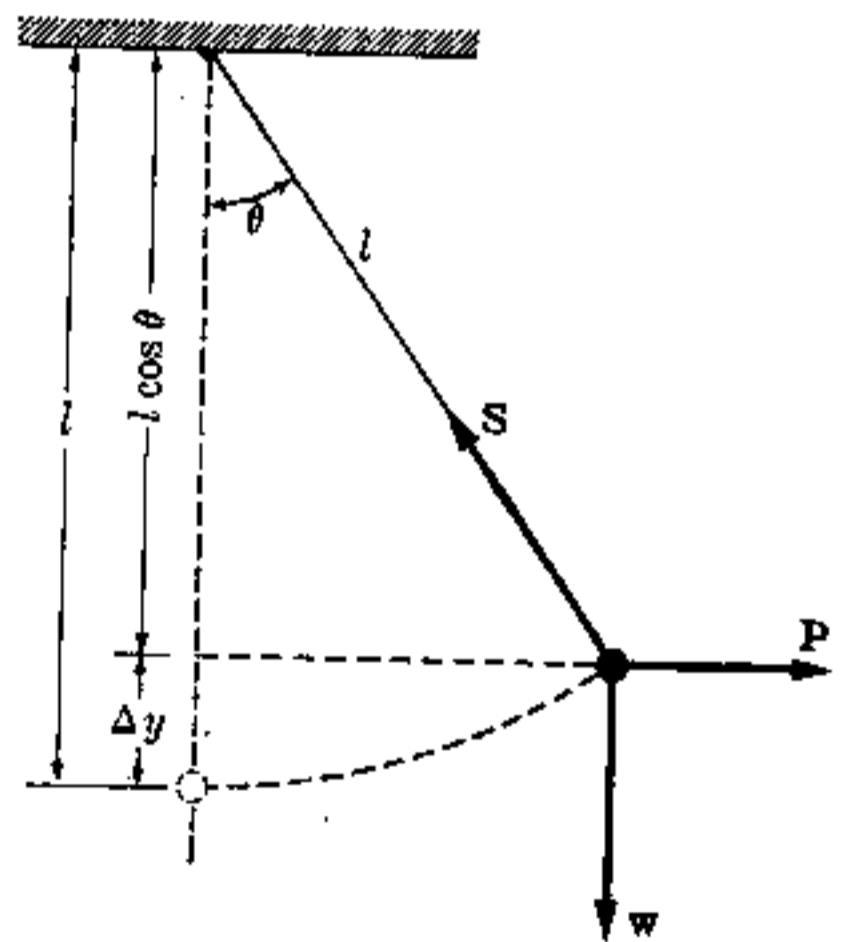
$$= \left(\frac{1}{2} \times 0.5 \text{ kgm} \times 9 \frac{\text{m}^2}{\text{sec}^2} - 0 \right) + (0 - 0.5 \text{ kgm} \times 9.8 \text{ m/sec}^2 \times 1 \text{ m}) =$$

$$= 2.25 \text{ J} - 4.9 \text{ J} = -2.65 \text{ J}$$

کار نیروی اصطکاک 2.65 J - است و انرژی مکانیکی کل با اندازه 2.65 J کاهش یافته است.
پس وقتی نیروی اصطکاک بر جسمی اثر کند، انرژی مکانیکی آن ثابت نمی‌ماند.

شکل ۷-۸ وقتی تندی اولیه پرتاب یکی باشد در ارتفاع معین تندی پرتابه‌ها روی مسیرهای مختلف یکی است.

شکل ۷-۹ $\Delta y = l(1 - \cos \theta)$

مثال ۴- وقتی مقاومت هوا ناچیز فرض شود تنها نیروی مؤثر بر پرتابه، وزن آن است و انرژی مکانیکی آن ثابت می‌ماند. در شکل ۷-۸ مسیر دو پرتابه نشان داده شده است که تندی اولیه پرتاب (و بنابراین انرژی مکانیکی) در هر دو یکسان بوده ولی زوایای پرتاب اولیه آنها باهم متفاوت اند. در ارتفاع معین، انرژی پتانسیل پرتابه‌ها اعم از اینکه بالا روند یا پائین آیند و نیز بر هر مسیری که واقع باشند یکی است. پس انرژی جنبشی آنها نیز مساوی

وتندی همه آنها یکسان است.

مثال ۵- جسم کوچکی بوزن w بنخی بطول l آویزان است (شکل ۷-۹) نیروی افقی و متغیر p که از صفر شروع با افزایش تدریجی میکند جسم را بطرف راست میکشد و آنرا باندازه θ از وضع تعادل منحرف میکند. کار p را حساب کنید. کار W' مجموعه نیروهای خارجی باید برابر مجموع تغییر انرژی جنبشی و تغییر انرژی پتانسیل جسم باشد یعنی:

$$W = W_p + W_T = \Delta E_k + \Delta E_p$$

چون T بر مسیر تغییر مکان عمل نداشت پس $W_T = 0$ و چون جسم با آرامی و بتدریج بر است کشیده شده تغییر انرژی جنبشی نیز صفر است پس:

$$W_p = \Delta E_p = w \Delta y$$

Δy ارتفاعی است که جسم تا آن ارتفاع بالا رفته است. از شکل ۷-۹ باسانی پیداست که $\Delta y = l(1 - \cos\theta)$ یعنی:

$$W_p = wl(1 - \cos\theta)$$

بیاد دارید که در قسمت ۷-۲ نیز همین مسئله را با استفاده از $W_p = \int p \cos\theta ds$ محاسبه کردیم. از هر دو راه بیک نتیجه رسیدیم ولی چنانچه می بینید استفاده از قضیه کار - انرژی راه بسیار آسانتری است.

تا اینجا فرض بر این بود که اختلاف ارتفاع، کم و نیروی جاذبه ثابت است. اینک صورت کلی تر قضیه را مورد بحث قرار میدهم. نیروی w در شکل ۷-۶ نیروی جاذبه ایست که از زمین بر جسم وارد میشود و از فرمول زیر بدست میآید:

$$G \frac{mm_E}{r^2}$$

در این فرمول m_E جرم زمین و r فاصله جسم از مرکز زمین است. وقتی r از مقدار r_1 تا r_2 تغییر کند کار نیروی جاذبه برابر است با:

$$W_{\text{grav}} = -Gmm_E \int_{r_1}^{r_2} \frac{dr}{r^2} = \left(\frac{Gmm_E}{r_2} - \frac{Gmm_E}{r_1} \right)$$

هر گاه کار فوق را برابر تغییر انرژی جنبشی قرار داده آنرا مرتب کنیم، فرمول

۷-۹ بصورت زیر درمیآید :

$$W' = \left(\frac{1}{2} m v_2^2 - \frac{G m m_E}{r_2} \right) - \left(\frac{1}{2} m v_1^2 - \frac{G m m_E}{r_1} \right)$$

مقدار $[-G(m m_E / r)]$ معرف اندازه انرژی پتانسیل جسمی بهجرم m واقع در میدان جاذبه زمین است یعنی :

$$E_p = -G \frac{m m_E}{r} \quad (۷-۱۰)$$

(ثقلی)

وانرژی مکانیکی کل جسم، مجموع انرژی جنبشی و پتانسیل جسم است یعنی :

$$E = E_k + E_p = \frac{1}{2} m v^2 - G \frac{m m_E}{r}$$

هرگاه نیروی مؤثر بر جسم، فقط وزن آن باشد، جمع انرژی جنبشی و پتانسیل آن مقدار است ثابت. یعنی تابع اصل بقا انرژی است.

مثال - با استفاده از اصل بقا انرژی تعیین کنید جسمی را با چه سرعتی در امتداد قائم پرتاب کنند تا با فاصله R از سطح زمین بالا رود. مقاومت هوا را ناچیز فرض کنید.

هرگاه v_1 سرعت اولیه باشد $r_1 = R$ و $r_2 = 2R$ و $v_2 = 0$ خواهیم داشت :

$$\frac{1}{2} m v_1^2 - G \frac{m m_E}{R} = 0 - \frac{G m m_E}{2R}$$

$$v_1^2 = \frac{G m_E}{R}$$

که با نتیجه حاصله از حل مثال ۸ در قسمت ۵-۶ کاملاً موافق است.

ممکن است در نظر اول منفی بودن انرژی پتانسیل عجیب بنظر میآید. دلیل منفی بودن، نحوه انتخاب سطح مبدا است. به بینیم انرژی پتانسیل در روی چه سطحی صفر است. هرگاه در فرمول ۷-۱۰ مقدار E_p را برابر صفر قرار دهیم $r = \infty$ میشود.

یعنی وقتی جسمی در فاصله بینهایت از زمین قرار دارد انرژی پتانسیل آن صفر فرض میشود. هر چه جسم بزمین نزدیکتر شود انرژی پتانسیل آن کاهش مییابد بنابراین مقدار آن در هر فاصله محدود، منفی خواهد شد. تغییر انرژی پتانسیل جسمی وقتی از نقطه معین

به نقطه دیگر می‌رود نسبت به سطح مبدا مقدار است ثابت و همیشه تغییر انرژی پتانسیل دارای اهمیت است، نه اندازه آن در یک ارتفاع معین.

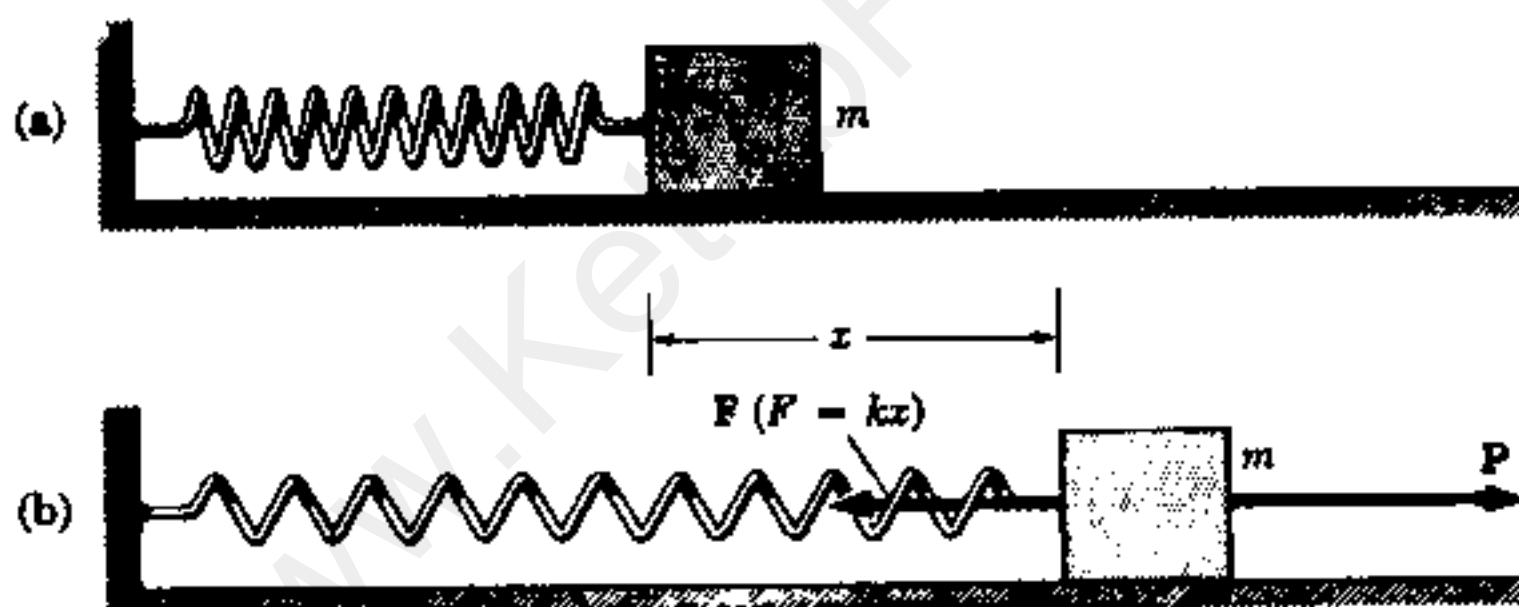
بعلاوه نشان دادیم که فرمول عمومی تغییر انرژی پتانسیل، وقتی تغییر ارتفاع زیاد نباشد بصورت فرمول ۶-۷ خلاصه می‌شود. هر گاه فاصله دو نقطه فرضی از مرکز زمین r_1 و r_2 بوده جسمی بجرم m از نقطه اول به نقطه دوم برود داریم:

$$E_{p_2} - E_{p_1} = -G \frac{mm_E}{r_2} - \left(-G \frac{mm_E}{r_1} \right) = Gmm_E \left(\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} \right) = \\ = Gmm_E \frac{r_2 - r_1}{r_2 r_1}$$

هر گاه فاصله دو نقطه مذکور از سطح زمین y_1 و y_2 فرض شود خواهیم داشت:

$$r_2 - r_1 = y_2 - y_1$$

$$E_{p_2} - E_{p_1} = \frac{Gmm_E}{R^2} (y_2 - y_1)$$

شکل ۶-۷ وقتی نیروی P فوری را طرف راست بکشد در فتر کشش F بوجود می‌آید که در رابطه $F = kx$ بدست می‌آید

هر گاه y_1 و y_2 در برابر R کوچک باشند حاصلضرب $r_1 r_2$ تقریباً برابر هجندور شعاع زمین یعنی R^2 میشود و فرمول تغییر انرژی پتانسیل چنین میشود:

اما داریم:

$$G \frac{m_E}{R^2} = g$$

که در آن g شتاب ثقل زمین است. پس میتوان نوشت:

$$E_{p_2} - E_{p_1} = mg(y_2 - y_1)$$

این فرمول را قبلاً نیز در موقع بحث در تغییرات g نیز بدست آوردیم.

۵-۷، انرژی پتانسیل الاستیکی

در شکل ۷-۱۰ جسمی بجرم m نشان داده شده است که بر سطح افقی قرار دارد. یکطرف فنری باین جسم متصل و انتهای دیگر آن بدیواری وصل است. مبداء مختصات را، محل قرار گرفتن جسم در حالیکه فنر آزاد است، فرض میکنیم. (ش ۷-۱۰) فرض کنیم نیروی P که از خارج بر فنر اثر میکند با اندازه‌ای باشد که بتواند تغییر طول در آن ایجاد کند به محض اینکه اولین تغییر طول جزئی در فنر ایجاد شد فنر نیز بر جسم نیروی F وارد می‌آورد. جهت نیروی F مخالف جهت x (افزایش طول فنر) و بنابراین مخالف جهت p است. نیروی F را نیروی ارتجاعی فنر مینامند. هر گاه P کاهش یافته یا صفر شود نیروی F باعث بازگشت فنر بوضع اول میشود و «ارتجاع»، یعنی «بازگشت». تجربیات Robert Hooke در ۱۶۷۸ درباره رابطه x تغییر طول فنر و نیروی F به نتیجه رسید که بصورت زیر بیان میشود. هر گاه تغییر طول x از حد معینی تجاوز نکند نیروی ارتجاعی متناسب با تغییر طول فنر است و یا:

$$F = kx \quad (۷-۱۱)$$

که بقانون هوک موسوم است. ضریب تناسب k را ضریب ثابت فنر یا ضریب سختی مینامند Stiffness coefficient هر گاه کار نیروی ارتجاعی را به W_{el} نشان دهیم وقتی فنر از طول x_1 بطول x_2 میرسد خواهیم داشت:

$$W_{el} = \int_{x_1}^{x_2} \mathbf{F} \cdot d\mathbf{s} = \int_{x_1}^{x_2} F \cos\theta dx$$

جهت F با جهت dx مخالف است بنابراین $\cos\theta = -1$ خواهد شد لذا داریم

$$W_{el} = - \int_{x_1}^{x_2} kx dx$$

و یا:

$$W_{el} = - \left(\frac{1}{2} kx_2^2 - \frac{1}{2} kx_1^2 \right)$$

اگر W' کار نیروی خارجی P فرض شود، هر گاه کار کل را برابر تغییر انرژی جنبشی قرار دهیم خواهیم داشت:

$$W' + W_{el} = \Delta E_k$$

$$W' - \left(\frac{1}{2} kx_2^2 - \frac{1}{2} kx_1^2 \right) = \left(\frac{1}{2} mv_2^2 - \frac{1}{2} mv_1^2 \right)$$

مقادیر $\frac{1}{2}kx_1^2$ و $\frac{1}{2}kx_2^2$ فقط تابع وضع اولیه و انتهای جسم است و بخصوص تابع نحوه تغییر طول فنر و شکل حرکت جسم نیست بنابراین آنها را از سمت «کار» در فرمول به سمت «انرژی» منتقل میکنیم. داریم

$$W' = \left(\frac{1}{2}mv_2^2 - \frac{1}{2}mv_1^2\right) + \left(\frac{1}{2}kx_2^2 - \frac{1}{2}kx_1^2\right) \quad (۱۲-۷)$$

مقدار $\frac{1}{2}kx^2$ یعنی نصف حاصلضرب ضریب ثابت فنر در مجذور تغییر طول را انرژی پتانسیل الاستیکی نامیده میشود (E_p علامت انرژی پتانسیل است). هر گاه انرژی پتانسیل نقلی یا ارتجاعی باشد آنرا بصورت زیر که مشخص تر است مینویسیم

$$E_p = \frac{1}{2}kx^2 \quad (۱۳-۷)$$

نتیجه میشود کار W' نیروی p برابر مجموع تغییرات انرژی جنبشی و انرژی پتانسیل - الاستیکی جسم است فرمول ۱۲-۷ را چنین می نویسیم

$$W' = \left(\frac{1}{2}mv_2^2 + \frac{1}{2}kx_2^2\right) - \left(\frac{1}{2}mv_1^2 + \frac{1}{2}kx_1^2\right)$$

مجموع انرژی جنبشی و پتانسیل جسم، انرژی مکانیکی کل آن نامیده میشود و میتوان گفت: کار کلیه نیروهای مؤثر بر جسم با استثناء نیروی الاستیکی، برابر تغییر انرژی مکانیکی کل جسم است. هر گاه W' مثبت باشد، انرژی مکانیکی جسم افزایش یافته وقتی منفی باشد کاهش مییابد. وقتی W' صفر است انرژی مکانیکی جسم ثابت میماند.

مثال ۱- ضریب ثابت k در فنر شکل ۷-۱۰ برابر ۲۴ N/m و حر m جسم ۴ kg است. در ابتدا جسم بحال سکون و فنر آزاد است. فرض کنید اصطکاک صفر است و نیروی ثابت p برابر ۱۰ N بر جسم اثر کند. پس از طی فاصله ۵ m ، تندی جسم چقدر است؟ چون نیروی ارتجاعی مؤثر بر جسم تغییر میکند، بر آیند نیروها نیز متغیر است و نمیتوان از معادله حرکت مشابه تغییر استفاده کرد. بنابراین قضیه کار انرژی میتوان نوشت

$$W' = \Delta E_k + \Delta E_p$$

$$1.0 \times 10^{-2} \text{ J} = \left(\frac{1}{2} \times 2 \text{ kg} \times v^2 - 0 \right) + \left(\frac{1}{2} \times 2 \times \frac{\pi}{m} \times 0.125 \text{ m}^2 - 0 \right)$$

$$v = 1 \text{ m/sec}$$

مثال ۲- فرض کنید اثر نیروی p پس از طی فاصله 0.5 m قطع شود. انرژی جنبشی در این حال $\frac{1}{2} m v^2 = 2 \text{ J}$ و انرژی پتانسیل $\frac{1}{2} k x^2 = 3 \text{ J}$ لذا انرژی مکانیکی کل 5 J است. (برابر کار نیروی p) وقتی جسم ساکن میشود انرژی جنبشی آن صفر و در نتیجه انرژی پتانسیل آن 5 J است لذا:

$$\frac{1}{2} k x_{\max}^2 = 5 \text{ J} \quad x_{\max} = 0.177 \text{ m}$$

۶-۷، نیروهای تلف کننده و ذخیره کننده انرژی

وقتی جسمی از ارتفاع معینی بالای افق، با ارتفاع دیگری بالا یا پائین رود، کار نیروی وزن تابع میر نیست و فقط تابع وضع ابتدائی و انتهائی جسم است. در این حال، کار برابر اختلاف دو مقدار اولیه و ثانویه تابعی بنام انرژی پتانسیل ثقلی است. وقتی فقط نیروی وزن بر جسمی اثر کند انرژی مکانیکی کل (جمع انرژی جنبشی و پتانسیل) ثابت است. یعنی نیروی وزن ذخیره کننده انرژی است. وقتی جسم بالا میرود کار نیروی وزن در ازا کاهش انرژی جنبشی انجام میشود و وقتی جسم مجدداً پائین آید کار نیروی وزن باعث افزایش انرژی جنبشی میشود یعنی میتوان گفت کاریکه وزن در موقع بالا رفتن انجام داده ذخیره شده و موقع پائین آمدن مجدداً با پس داده است. پس دادن کامل کار دریافتی از مهمترین خواص نیروی وزن است.

وقتی جسمی که با تهای فنری وصل است تغییر مکان یابد، کار نیروی ارتجاعی فنر نیز تابع نحوه تغییر مکان جسم نیست و فقط تابع اختلاف اندازه ابتدائی و انتهائی تابعی است که تابع انرژی پتانسیل ارتجاعی نامیده میشود. هر گاه نیروی ارتجاعی فنر تنها نیروی مؤثر بر جسم باشد، مجموع انرژی جنبشی جسم و انرژی پتانسیل ارتجاعی فنر ثابت میماند. پس نیروی ارتجاعی فنر نیز نیروی ذخیره کننده انرژی است. وقتی جسم طوری حرکت کند که طول فنر افزایش یابد در ازا کاهش انرژی جنبشی، نیروی ارتجاعی فنر کار انجام میدهد. اما همینکه جسم در جهتی شروع به حرکت کند که طول فنر کاهش یابد، کار نیروی ارتجاعی فنر باعث افزایش انرژی جنبشی میشود. یعنی کار دریافتی را پس میدهد. می بینیم که کار نیروهای ذخیره کننده انرژی، خواص زیر را دارا است.

(۱) تابع مسیر نیست

(۲) اندازه آن برابر تفاضل دو مقدار ابتدائی و انتهائی تابعی بنام تابع انرژی میباشد.

(۳) برگشت پذیر کامل است .

در مقابل نیروهای ذخیره کننده انرژی ، نیروی اصطکاک (نیروی مقاوم وارده از سطح تکیه گاه بر جسم متحرك) قرار دارد. کار نیروی اصطکاک تابع مسیر است. هر چه مسیر طولیتر باشد کار نیروی اصطکاک بیشتر است. تابعی وجود ندارد که تفاوت دو وضع ابتدائی و انتهائی آن کار نیروی اصطکاک باشد. وقتی جسمی را که از نقطه ای بنقطه دیگر برده ایم مجدداً بجای اول بازگردانیم نه تنها کار نیروی اصطکاک در جایجائی اول را بدست نمیآوریم بلکه ناچاریم برای جایجائی دوم نیز مقداری کار بخاطر وجود اصطکاک انجام دهیم. بنابراین کار نیروی اصطکاک برگشت پذیر نیست و بهمین جهت نیروی اصطکاک را نیروی تلف کننده انرژی مینامند . انرژی مکانیکی جسم فقط وقتی ثابت است که نیروهای مؤثر بر آن فقط از نوع نیروهای ذخیره کننده انرژی باشند .

بعداً خواهیم دید که وقتی نیروی اصطکاک بر جسمی اثر میکند نوع دیگری انرژی از تبدیل انرژی مکانیکی حاصل میشود و اصل بقا انرژی بصورت کلی تری بیان میشود. بطوریکه علاوه بر انرژی جنبشی و پتانسیل انواع دیگر انرژی را نیز شامل باشد. یعنی انرژی کل (اعم از مکانیکی و غیره) جمماً ثابت میماند. در این باره بعداً بتفصیل صحبت خواهیم کرد .

مثال - مثال ۳ در قسمت ۷-۴ حرکت جسمی را نشان میدهد که نیروی اصطکاک یعنی نیروی تلف کننده انرژی نیز بر آن وارد میشود. انرژی پتانسیل اولیه جسم $z/9$ و انرژی جنبشی جسم در انتهای مسیر $z/25$ ژول است. کار نیروی اصطکاک $z/65$ - میباشد. مقداری انرژی برابر $z/65$ ژول در موقع لغزش جسم بصورتی دیگر ظاهر میشود. مجموع این انرژی و انرژی جنبشی جسم در انتهای مسیر، برابر انرژی مکانیکی اولیه جسم است و انرژی کل جسم ثابت مانده است.

۷-۷ ، کار داخلی

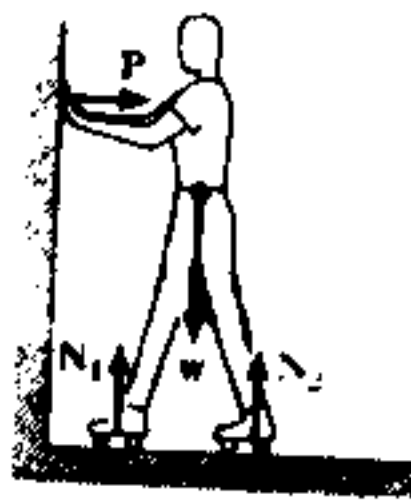
در شکل ۷-۱۱ (B) مردی نشان داده شده که کفش سکیت پهای دارد و بر سطح بدون اصطکاک مقابل دیوار صلبی ایستاده است. نیروهای خارجی وارد بر شخص عبارتند از w وزن ، نیروهای N_1 و N_2 که از تکیه گاه بر او وارد میشود و نیروی p وارده از دیوار (نیروی اخیر عکس العمل نیروئی است که شخص بر دیوار وارد میکند). کار نیروهای N و w چون بر امتداد حرکت عمود اند صفر است. چون نیروی p تنها نیروئی است که در امتداد افقی اثر میکند لذا باعث میشود که دستگاه در امتداد افقی دارای شتاب شود . اما کار نیروی P صفر است چون نقطه اثر آن جایجا

نمونه . می بینیم که با مسئله عجیبی روبرو هستیم یعنی نیروئی بجسمی شتاب میدهد درحالیکه کار انجام شده توسط این نیرو صفر است .

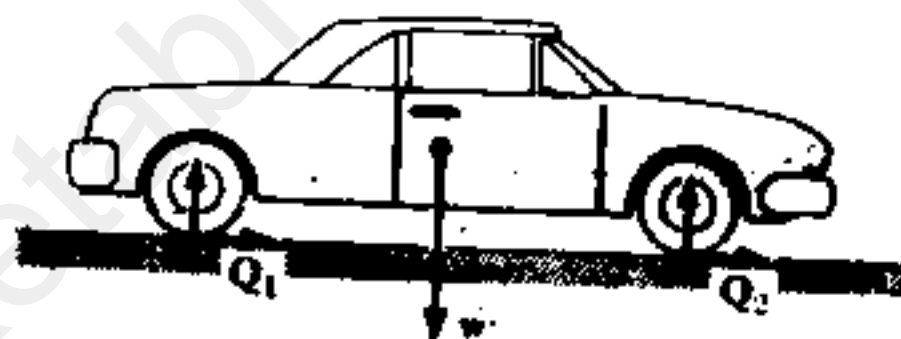
در چنین وضعی میتوان کار داخلی را تعریف کرد . با وجود آنکه نیروهای داخلی در ایجاد شتاب نقشی ندارند معذالك چون نقطه اثر آنها متغیر است عامل انجام کار هستند . یعنی نیروهای درونی که در عضلات شخص بوجود میآیند کار انجام میدهند. وقتی بازو وساعد شخص از هم باز میشود مانند فنر متراکمی است که انبساط مییابد . نقطه اثر این نیروها در یک جهت تغییر مکان میابند و کار داخلی W_i مخالف صفر است. این کار باعث افزایش انرژی جنبشی جسم میشود .

هرگاه جسم تحت تأثیر نیروهای داخلی و خارجی بحرکت درآید W کار کل یعنی مجموع کار نیروهای خارجی W_e و کار نیروهای داخلی W_i باعث تغییر انرژی جنبشی جسم میشود

$$W = W_e + W_i = \Delta E_k$$

(a)

(b)

شکل ۷-۱ (a) نیروهای داخلی مؤثر بر مردی که پادست بدیوار نیرو وارد میکند. کار این نیرو صفر است (b) نیروهای خارجی مؤثر بر اتومبیل . کار این نیروها صفر است . در هر دو حالت کار نیروهای داخلی عامل افزایش انرژی جنبشی است

وقتی اتومبیلی حرکت تند شونده دارد از این قضیه میتوان استفاده نمود . قسمتی از لاستیک که بزمین متکی است نیروئی بر زمین رو بمقرب وارد میکند و عکس العمل این نیروها که از زمین بر لاستیک وارد میشود در شکل ۷-۱ (b) با Q_1 و Q_2 نشان داده شده است . این نیروها نیروهای خارجی وارده بر اتومبیل هستند و باعث ایجاد شتاب در اتومبیل میشوند. چون نقطه اثر نیروهای Q_1 و Q_2 حرکت نمی کند کار این نیروها صفر است. در اثر انفجار دودن سیلندر ، نیروهای داخلی متعددی درون اتومبیل بوجود میآید که بعضی از آنها کار انجام میدهند در اینجا نیز W_i کار نیروهای داخلی باعث افزایش انرژی جنبشی میشود .

۸-۷ ، انرژی پتانسیل داخلی

هرگاه نیروهای خارجی وارد بر جسمی از نوع ذخیره کننده انرژی باشند (ثقلی یا

الاستیکی) کار این نیروها را میتوان به سمت «انرژی» فرمول کار- انرژی منتقل کرده آنها را انرژی پتانسیل خارجی نام نهاد. در بسیاری از موارد نیروهای داخلی بستگی به فاصله بین دو ذره مجاور دارند. در چنین صورتی کار نیروهای داخلی فقط تابع وضع ابتدائی و انتهائی این نیروهاست و به نحوه حرکت بستگی ندارد کار این نیروها را نیز میتوان به سمت «انرژی» فرمول منتقل نموده آنها را انرژی پتانسیل داخلی نام نهاد. هر گاه E_p^0 و E_p^1 بترتیب انرژی پتانسیل خارجی و داخلی نامیده شود فرمول کار انرژی بصورت زیر درمیآید.

$$W' = \Delta E_k + \Delta E_p^0 + \Delta E_p^1 \quad (۷-۱۴)$$

اینک انرژی مکانیکی کل جسم شامل انرژی جنبشی، انرژی پتانسیل داخلی و انرژی پتانسیل خارجی است. هر گاه W' کار نیروهای خارجی غیر وزن برابر صفر باشد انرژی مکانیکی کل ثابت میماند.

مثال ۱- فرض کنید دو نقطه مادی در نقطه‌ای بسیار دور از کلیه اجرام مادی دیگر قرار دارند نیروی خارجی بر این دو نقطه مادی وارد نمیشود. بنابراین کار نیروهای خارجی صفر است. دو نقطه مذکور انرژی پتانسیل خارجی نیز ندارند. نیروی جاذبه‌ای بین این دو نقطه مادی وجود دارد که اندازه آن فقط تابع وضع این دو نقطه نسبت بیکدیگر است. بنابراین میتوان گفت دستگاه دارای انرژی پتانسیل داخلی است. فرض کنید دو نقطه مذکور در اثر جاذبه بطرف یکدیگر حرکت کنند. انرژی جنبشی دستگاه افزایش یافته انرژی پتانسیل داخلی آن کم میشود. مجموع انرژی جنبشی و انرژی پتانسیل داخلی ثابت میماند. تنها نمیتوان بکمک اصل بقا انرژی، سرعت هر یک از دو نقطه را تعیین نمود. اصل بقا اندازه حرکت نیز در یافتن اندازه سرعت بکمک میکند. بنابراین مسئله در فصل بعد مورد بحث قرار خواهد گرفت.

مثال ۲- در قسمت ۷-۵ انرژی پتانسیل خارجی جسمی را که تحت تأثیر کشش فنری قرار داشت حساب کردیم این نیرو و نیروی خارجی وارد بر جسم kx انرژی پتانسیل بطور آنرا انرژی پتانسیل الاستیکی خارجی جسم مینامیم.

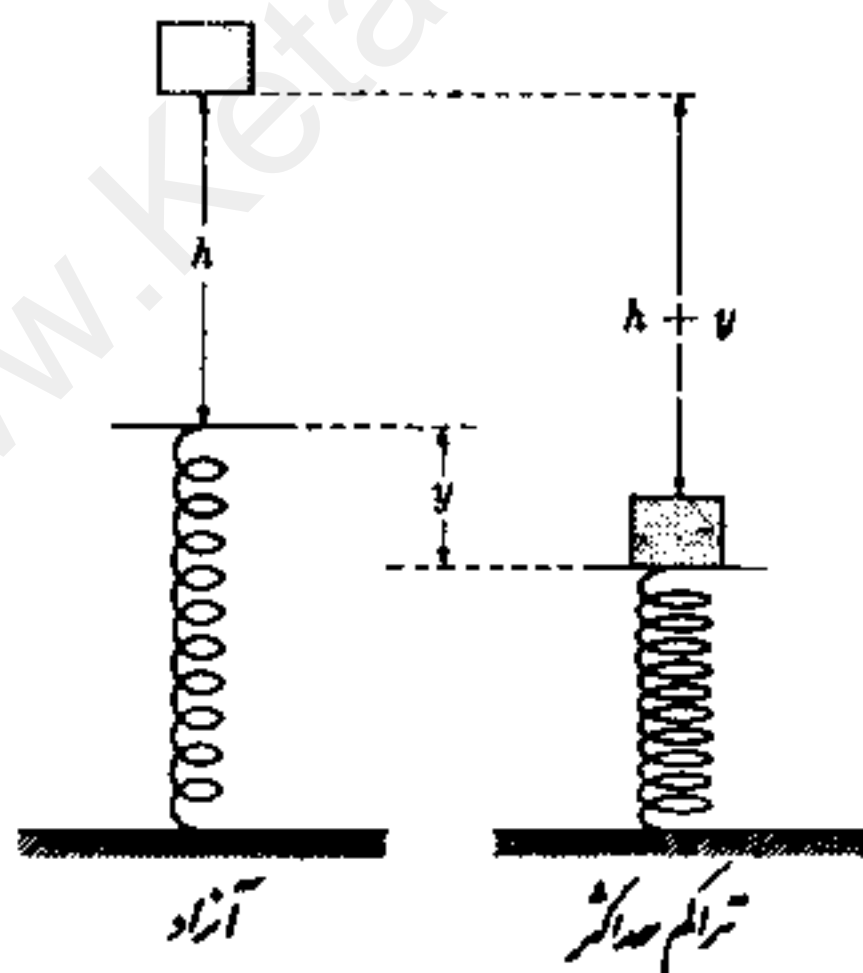
اکنون خود فنر را مورد نظر قرار میدهیم. فنر از عدد بیشماری ملکول تشکیل شده است که بر یکدیگر نیروی داخلی وارد میکنند وقتی فنر کشیده میشود وضع نسبی ملکولها تغییر میکند. نیروهای بین ملکولی فقط تابع فاصله بین ملکولی ملکولها هستند پس دو قویکه فنر کشیده شود دارای انرژی پتانسیل داخلی میشود برای محاسبه این انرژی، فرض کنید فنر را از حالت آزاد بتدریج باد و نیروی مساوی و مختلف جهت بدو طرف بکشیم: کار این نیروها

برابر $\frac{1}{2} kx^2$ است که در آن x ازدیاد طول فنر در نتیجه تأثیر این نیروهاست. هرگاه این کار را درست چپ فرمول نگاهداریم میتوان گفت که این کار W' یعنی کار نیروهای خارجی است. (فرمول ۷-۱۴). در انرژی پتانسیل خارجی و انرژی جنبشی فنر تغییری حاصل نشده است. هرگاه انرژی پتانسیل داخلی فنر را وقتی $x=0$ است صفر فرض کنیم تغییر انرژی پتانسیل داخلی پس از کشیده شدن (که در این حال برابر تغییر انرژی پتانسیل کل است) برابر انرژی پتانسیل انتهائی E_p^i است بنابراین خواهیم داشت:

$$W' = \Delta E_p^i = E_p^i \quad E_p^i = \frac{1}{2} kx^2$$

لذا انرژی پتانسیل داخلی فنری که کشیده شده است برابر است با $\frac{1}{2} kx^2$. دیده میشود که انرژی پتانسیل داخلی را میتوان بدون دردست داشتن اطلاعات زیاد درباره نیروهای داخلی حساب کرد.

مثال ۴- جسمی بجرم m که در ابتدا بحال سکون است از ارتفاع h بر روی فنری سقوط میکند و آنرا باندازه y متراکم مینماید (شکل ۷-۱۲) هرگاه ضریب تراکم فنر k باشد ما کزیموم y را حساب کنید.

شکل ۷-۱۲ ارتفاع سقوط کل برابر $h+y$ است

در این جسم میتوان از اصل بقای انرژی مکانیکی استفاده نمود. در لحظه ای که جسمها میشود و نیز در لحظه ای که تراکم حداکثر مقدار خود را داراست انرژی جنبشی برابر صفر است. بنابراین کاهش انرژی پتانسیل ثقلی جسم برابر افزایش انرژی پتانسیل ارتجاعی

فراست. از شکل ۷-۱۲ پیداست که ارتفاع سقوط $h + y$ است. بنابراین داریم:

$$mg(h+y) = \frac{1}{2}ky^2 \quad \text{و با} \quad y^2 - \frac{2mg}{k}y - \frac{2mgh}{k} = 0$$

$$y = \frac{1}{2} \left[\frac{2mg}{k} \pm \sqrt{\left(\frac{2mg}{k}\right)^2 + 4mgh/k} \right]$$

۷-۸، توان

در تعریف کار، زمان انجام کار هیچگونه نقشی ندارد. وقتی باری با ارتفاع معینی بالا میرود، مقدار کار مشخصی انجام گرفته است. خواه این کار در یک ثانیه و خواه در یک دقیقه یا یکسال انجام گرفته باشد. در بسیاری از موارد لازم است سرعت انجام کار در نظر گرفته شود. مقدار کاری که یک دستگاه در واحد زمان انجام میدهد توان دستگاه نامیده میشود. هر گاه در زمان Δt کار ΔW توسط دستگاهی انجام شود توان متوسط P چنین تعریف میشود.

$$\text{توان متوسط} = \frac{\text{کار انجام شده}}{\text{زمان انجام کار}}$$

$$P = \frac{\Delta W}{\Delta t}$$

توان لحظه‌ای P حد $\frac{\Delta W}{\Delta t}$ است وقتی Δt بسمت صفر میل کند یعنی:

$$P = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta W}{\Delta t} = \frac{dW}{dt} \quad (7-15)$$

واحد توان در دستگاه mks ژول بر ثانیه است که وات $(1 \text{ watt} = 1 \text{ J/s})$ نامیده میشود. چون این واحد بسیار کوچک است کیلو وات برابر 10^3 وات ($1 \text{ kW} = 10^3 \text{ W}$) و مگاوات ($1 \text{ MW} = 10^6 \text{ W}$) نیز معمول شده است. واحد توان در دستگاه cgs ارگ بر ثانیه است که اسم خاصی ندارد.

در دستگاه صنعتی انگلیسی واحد توان ftlb/sec است ولی چون این واحد بسیار کوچک است واحد دیگری بنام اسب که برابر $33000 \text{ ftlb/min} = 550 \text{ ftlb/sec}$ است رایج میباشد.

یعنی موتور می‌توان یک اسب می‌تواند باری بوزن سی و سه هزار پوند را در هر دقیقه یک فوت بالا برد .

بعضی بنظر تصور می‌کنند که وات و کیلووات واحدهای الکتریکی و اسب واحدهای مکانیکی می‌باشد. اما چنین نیست. می‌توان توان مصرفی یک موتور الکتریکی یا یک لامپ را بر حسب اسب و توان یک موتور دیزل را بر حسب کیلووات سنجید .

با استفاده از روابط موجود میان واحدهای نیوتون ، پوند و متر و فوت می‌توان نشان داد

که $1 \text{ hp} = 746 \text{ W}$ یا 0.746 kW یعنی در حدود $\frac{3}{4}$ کیلووات است (در دستگاه متریک

اسب بخار $\frac{\text{kgm}}{\text{sec}}$ ۷۵ تعریف شده بود و برابر 746 W می‌شد. همیشه باختلاف بین اسب

انگلیسی hp و اسب در سیستم متریک C.V. توجه کنید. مترجم).

پس از آشنائی با دو واحد اسب و کیلووات می‌توان «اسب ساعت» و «کیلووات ساعت» را بعنوان واحدهای کار تعریف نمود

«اسب ساعت» کاری است که دستگاهی بتوان یک اسب در مدت یک ساعت انجام می‌دهد.

چون چنین دستگاهی در هر دقیقه 33000 ftlb کار انجام می‌دهد کاریک ساعت آن برابر است با $60 \times 33000 \text{ ftlb}$ و یا $1.98 \times 10^6 \text{ ftlb} = 1 \text{ اسب ساعت}$

کیلووات ساعت کاری است که دستگاهی بتوان یک کیلووات در مدت یک ساعت انجام می‌دهد

چون چنین دستگاهی در هر ثانیه 1000 کار انجام داده، کار انجام شده در یک ساعت توسط این دستگاه برابر 3600×1000 است و یا:

$$1 \text{ kw.hr} = 3.6 \times 10^6 \text{ joules} = 3.6 \text{ Mj}$$

باید توجه داشت که کار با آنکه کمیت فیزیکی است قابل خرید و فروش است. نیرو و سرعت کمیت‌های قابل خرید و فروش نیستند ولی شما می‌توانید کیلووات ساعت (انرژی الکتریکی) را بقیمت چند ریال بخرید. همچنین هر BTU گرما که معادل 778 فوت پوند است در حدود چند هزارم ریال می‌ارزد .

۷-۱۰ ، توان و سرعت

فرض کنیم نیروی $\mathbf{F}$ که بر یک نقطه مادی اثر می‌کند باندازه Δs تغییر مکان یابد. هر گاه

$\mathbf{F}_s$ مؤلفه مماسی نیروی $\mathbf{F}$ باشد کار نیروی $\mathbf{F}$ برابر $\Delta W = \mathbf{F}_s \cdot \Delta s$ و توان متوسط برابر

است با :

$$\bar{P} = \frac{\Delta W}{\Delta t} = F_s \cdot \frac{\Delta s}{\Delta t} = F_s \cdot \vec{v}$$

و توان لحظه‌ای برابر است با :

$$\boxed{P = F_s \cdot v} \quad (16-7)$$

که در آن v سرعت لحظه‌ای است. راه دیگر این است که فرمول ۱۶-۷ را بصورت زیر بنویسیم

$$\boxed{P = F \cdot v} \quad (17-7)$$

مثال نیروی موتور جهت هواپیمائی 15000 n است. وقتی سرعت آن 250 m/sec است توان چه اندازه است؟

$$P = F_s \cdot v = 15000 \text{ n} \times 250 \frac{\text{m}}{\text{sec}} = 3750000 \frac{\text{J}}{\text{sec}} = 3.75 \times 10^7 \text{ kWh}$$

مسائل

در حل این مسائل $g = 10 \text{ m/sec}$ فرض شود مگر اینکه در صورت مسئله عدد دیگری قید شده باشد

۱-۷ نیروی موتور یک لکوموتیو باری $6 \times 10^4 \text{ n}$ است و قطار را با سرعت 72 km/hr میبرد. وقتی قطار یک کیلومتر راه طی کند، موتور چه قدر کار انجام داده است؟
 ۲-۷ جسمی بجرم 40 kgm بر سطح افقی به سمت راست با سرعت 2 m/sec می‌لغزد. هر گاه نیروی مؤثر بر آن 80 n و امتداد نیرو 30° زیر افق باشد، پس از 3 متر جابجا شدن، چه قدر کار انجام شده است.

۳-۷ قایقی را با طناب می‌کشند. هر گاه زاویه امتداد طناب و امتداد حرکت 10° و نیروی مؤثر 500 n باشد پس از 3 متر جابجا شدن، چه قدر کار انجام میشود؟
 ۴-۷ جسمی را روی سطح افقی با نیروی واقع در امتداد افق برابر 50 n بفاصله

۱/۵ متر جابجا میکنند. نیروی اصطکاک $10 \cdot n$ است. کار نیروی محرک $(50 \cdot n)$ و کار نیروی اصطکاک را بدست آورید.

۵-۷ جسمی با نیروی $F = -150x^2$ بطرف مبده مختصات جذب میشود. در این فرمول F بر حسب نیوتون و x بر حسب متر است. (a) چه نیروئی لازم است تا جسم را در نقطه a به فاصله 0.13 متر از مبده نگاهدارد؟ (b) نیروی لازم برای اینکه جسم در نقطه b بفاصله 0.16 متر از مبده قرار گیرد. (c) جسم در فاصله ab چقدر کار انجام میدهد؟

۶-۸ نیروئی که گاز موجود در سیلندری بسطح مقطع A در پیستن وارد میآورد $p \cdot A$ است که در آن p فشار گاز است. کار W در فاصله x_1 و x_2 برابر است با:

$$W = \int_{x_1}^{x_2} F dx = \int_{x_1}^{x_2} p \cdot A dx = \int_{V_1}^{V_2} p \cdot dV$$

در این فرمول dV تغییرات کوچک حجم است. (a) در انبساط ایزو ترم گاز (دما ثابت) رابطه فشار و حجم $p = \frac{nRT}{V}$ است. n و R اعداد ثابت و T نیز در این حالت ثابت است هر گاه گاز از حجم V_1 به V_2 برسد کار انجام شده را حساب کنید. (b) در تحول آدیاباتیکی گاز رابطه حجم و فشار $k = \frac{k}{V^\gamma}$ است که در آن γ و k ضرایب ثابت اند. هر گاه گاز بطور آدیاباتیکی از V_1 تا V_2 انبساط یابد کار انجام شده را حساب کنید.

۷-۷ (a) انرژی جنبشی اتومبیلی بجرم 900 kg که با سرعت 45 km/hr در حرکت است بدست آورید. (b) وقتی سرعت دو برابر شود انرژی جنبشی چند برابر میشود؟

۸-۷ انرژی جنبشی گلوله 2 گرمی که با سرعت $500 \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ در حرکت است چند ارگ و چند ژول است؟

۹-۷ جرم الکترون $9 \times 10^{-28} \text{ gm}$ و سرعت الکترونی که به صفحه حساس اسیلوگراف برخورد میکند $10^9 \frac{\text{cm}}{\text{sec}}$ است. انرژی جنبشی آنرا حساب کنید.

۱۰-۷ انرژی پتانسیل آسانسوری بجرم 900 kg در بالای آسمانخراشی با ارتفاع 380 متر چقدر است.

۱۱-۷ وقتی جسمی بجرم 1 kgm را از زمین بلند کرده روی میزی با ارتفاع 1 m قرار دهیم از دید انرژی پتانسیل آن چقدر میشود.